

ECTOR ȘI ANDROMACHE

(de Schiller)

Andromache

Vrea Ector în vecie să meargă de la mine,
Unde Ahil cu-a sale neapropiali mâne
Aduce lui Patroclu jertfiri pe orice zi?
Cine-o-nvăța copilu-ți în vremea viitoare
S-arunce lănci și zii Olympului s-adoare,
Când Orcul de-ntuneric în sânu-i te-o-nghiți?

Ector

Femeie scumpă mie, tu lacrimile seacă!
După bătaia cruntă dorința mea ea pleacă,
Acele brațe apăr Pergamu-amenințat.
Și-n lupta pentru sânta a zeilor cămine,
Eu cad, mântuitorul al patriei – și-n fine
Cobor la râul stygic de glorie urmat.

Andromache

O, n-o să mai aud eu a armelor vuire
Și fieru-ți în portale va zace-n lenevire,
Marea lui Priam viță d-eroi s-o nimici.
Voi merge unde ziua etern nu mai lumină,
Cocytul unde-n lungul pustiilor suspină,
Colo unde amoru-ți în Lethe va muri.

Ector

Orice dorință-n mine, în mine-orice gândire
Le-oi cufunda în Lethe, în râul de-amuțire,
Dar nu și-al meu amor.
Auzi-l! cel sălbatec cum lângă muri turbează,
Încinge-mi a mea spadă și doliul îți lasă!
Căci nu moare în Lethe amorul lui Hector.

CÂND...

Când luna prin nouri pe lume veghează,
Când fiecă undă se-mbracă c-o rază,
Când cântă ai somnului ginii nătăngi —
 Tu tremuri și plângi.

Când luna aruncă o pală lumină
Prin merii în floare-nșirați în grădină,
La trunchiul unuia pe tine te-aștept —
 Visând de deștept.

Când soarele arde și ceru-i văpaie,
Pe-a lacului valuri profunde, bălaie,
Pe-o barcă împinsă de valuri ce merg —
 La tine alerg.

Când vântul e-o taină, când frunza e mută,
Misterul surâde prin lumea tăcută,
Culeg pe-a ta frunte sublime visări —
 Pe ochi sărutări.

Amorul își moaie aripele-i stinse,
Tu-nchizi surâzând lungi genele-ți plânse,
Și fruntea mea pală pe pieptu-ți așezi —
Surâzi și veghezi.

Nebună copilă, ce-amesteci plăcerea
Cu lacrimi pe care le naște durerea,
Nebună copilă cu-amorul ceresc —
O, cât te iubesc!

CÂND MAREA...

Când marea turbează de valuri împinsă
Și-și scutură coama de spume și vânt,
Când nori-alung ziua din lumea cea plânsă,
Când tunete cânt;

Atunci printre nouri, prin vânt și prin unde
O rază de aur se toarce ușor
Și-n fundul sălbatec al mării pătrunde,
Prin vânt și prin nor.

Ce caută raza din ceruri venită,
Din galbena steauă ce-aleargă prin cer,
Ce caută-n mare, în noaptea-i cernită
Und' razele pier?

În fundul cel umed al mării turbate,
În lumea-i noptoașă, în sânu-i de-amar,
Lucește o steauă în piatră schimbată,
În mărgăritar.

E-amantul a stelei ce palidă trece
Și-aruncă prin nori a ei rază de nea,
E-amantul căzut dintre stele, ce rece
În mare murea.

CÂND PRIVEȘTI OGLINDA MĂREI

Când privești oglinda mării,
 Vezi în ea
Țărmuri verzi și cerul sărei,
 Nor și stea.
Unda-n plesnetul ei geme
 Și Eol
Sună-n papura ce freme
 Barcarol.

Un minut dacă te-ai pierde,
 Tu, măcar,
Sub noianul mării verde
 Și amar,
Colo-n umeda-i pustie,
 Ca-n sicriu,
Te-ai simți pe vecinicie
 Mort de viu.

Vezi pe buza mea pălită
 Un surâs,